

OPRACOWANIE PYTANIA

Motyw cierpienia niezawinionego. Omów zagadnienie na podstawie znanych Ci fragmentów Księgi Hioba. W swojej odpowiedzi uwzględnij również wybrany kontekst.

LEKTURA BAZOWA

Księga Hioba

EPOKA

Starożytność

ŹRÓDŁO

ustna.odrabiamy.pl

ZESKANUJ TELEFONEM ALBO KLIKNIJ

Kursy maturalne

Pakiet 10 kursów do matury 2027 od Odrabiamy.pl.

Przećwicz to pytanie

Darmowy symulator matury ustnej. Ocena wg kryteriów CKE.

Posłuchaj

Darmowy kurs z opracowaniem pytań jawnych 2027.

1 O co tak naprawdę pyta komisja

Kluczowe jest słowo „niezawinione” - nie chodzi o cierpienie w ogóle, lecz o ból, który spada na człowieka sprawiedliwego i nie jest karą za grzech. Zagadnienie dotyczy pytania o sens takiego cierpienia i o to, jak człowiek może je przyjąć: buntem, rozpaczą czy zaufaniem.

SŁOWA KLUCZE POLECENIA

cierpienie niezawinione

Ból, który dotyka człowieka sprawiedliwego i nie jest konsekwencją jego grzechu ani błędu. Komisja sprawdza, czy odróżniasz je od cierpienia jako kary, o którym mówią przyjaciele Hioba.

motyw

Powracający w literaturze element treści - tu sytuacja niewinnego, który cierpi. Masz pokazać, jak Księga Hioba ten motyw ujmuje, a nie tylko potwierdzić, że w niej występuje.

KOMISJA CHCE USŁYSZEĆ

- ✓ Tezę o tym, czym jest cierpienie niezawinione i jaką postawę wobec niego pokazuje Księga Hioba.

- ✓ Co najmniej dwie sceny z księgi omówione pod tezę: próbę Hioba oraz spór z przyjaciółmi, najlepiej także odpowiedź Boga.
- ✓ Kontekst, w którym niewinny cierpi inaczej lub reaguje inaczej niż Hiob, oraz wniosek spinający oba teksty.

2 Co wziąć z lektury i jaki kontekst wybrać

Z LEKTURY BAZOWEJ

- Prolog i próba: Hiob z ziemi Us jest człowiekiem prawym, bogatym i bogobożnym. Szatan, za przyzwoleniem Boga, poddaje go próbie: Hiob traci stada, sługi, dziesięcioro dzieci, a potem zdrowie (bolesne wrzody na całym ciele). Cierpienie nie jest tu karą, lecz próbą – to fundament tematu.
- Pierwsza reakcja Hioba: rozdziera szaty, ale błogosławi Boga („Dał Pan i zabrał Pan”), a namowę żony, by przeklął Boga, odrzuca. Pokazuje postawę zaufania, którą dopiero później wystawia na próbę długie tygodnie bólu.
- Spór z przyjaciółmi: Elifaz, Bildad i Sofar przekonują, że skoro Hiob cierpi, musiał zgrzeszyć, więc powinien się nawrócić. Hiob odrzuca tę logikę, broni swojej niewinności i coraz ostrzej skarży się Bogu, żądając wyjaśnienia. To serce księgi – odrzucenie prostego rachunku winy i kary.
- Odpowiedź Boga z wichru: Bóg nie tłumaczy cierpienia, lecz zadaje Hiobowi pytania o stworzenie świata (gdzie byłeś, gdy zakładałem ziemię?), o gwiazdy, morze i potężne zwierzęta. Człowiek nie ogarnia porządku świata, więc nie może rozliczać Boga – ale wolno mu pytać.
- Zakończenie: Hiob uznaje ograniczoność swojej wiedzy, Bóg gani przyjaciół za fałszywe tłumaczenia i przywraca Hiobowi majątek w podwójnej mierze oraz nowe dzieci. Nagroda nie jest odpowiedzią na pytanie o sens – sens pozostaje tajemnicą, a przywrócone szczęście potwierdza tylko niewinność bohatera.

KONTEKSTY DO WYBORU

LITERACKI

POLECANY

Dżuma, Albert Camus

Śmierć syna sędziego Othona, przy której czuwają Rieux i ojciec Paneloux, to współczesna wersja pytania Hioba: dziecko nie mogło niczym zasłużyć na taką agonię. Rieux odrzuca religijne wyjaśnienia i wybiera bunt w formie leczenia, Paneloux każe kochać to, czego nie rozumiemy – zestaw obie postawy z buntem i zaufaniem Hioba.

LITERACKI

Treny, Jan Kochanowski

Śmierć Urszulki to cierpienie ojca, który niczym na nie nie zasłużył. Poeta przechodzi drogę Hioba: od zwątpienia w *Trenie X* i gorzkiego „Fraszka cnota” w *Trenie XI* do pocieszenia w *Trenie XIX*, gdzie godzi się z tym, czego nie rozumie. Podobieństwo: bunt i skarga nie przekreślają wiary.

BIBLIJNY

Ewangelie: męka i śmierć Jezusa

Jezus, całkowicie niewinny, cierpi i umiera na krzyżu, a przed śmiercią wypowiada słowa skargi („Boże mój, czemuś mnie opuścił”). Chrześcijaństwo nadaje niezawinionemu cierpieniu sens odkupieńczy, czego Księga Hioba jeszcze nie robi – Nowy Testament dopowiada odpowiedź, której Hiob nie usłyszał.

3 Mapa wypowiedzi

- 1 Teza: literatura pokazuje, że cierpienie niezawinione wymyka się prostym wyjaśnieniom, a próbą dla człowieka jest postawa, jaką wobec niego przyjmie.
- 2 Hiob jako człowiek sprawiedliwy dotknięty serią nieszczęść – cierpienie jako próba, nie kara.
- 3 Spór z przyjaciółmi: odrzucenie schematu „cierpisz, więc zgrzeszyłeś” oraz skarga Hioba, która nie przekreśla wiary.
- 4 Odpowiedź Boga: człowiek nie pozna pełnego sensu cierpienia, ale może je przyjąć z zaufaniem.

5

Kontekst: *Dżuma* Camusa – cierpienie niewinnych jako skandal moralny i wybór między buntem a biernością; wniosek o uniwersalności pytania Hioba.